

1580877

КАРОЛІНА ШУТТІ

КО - ЛИСЬ
Я БІ - ГА - ЛА
БО - СО - НІЖ
ПО М'Я - КІЙ
ТРА - ВІ

З передчасною втратою матері Мая втрачає й рідну білоруську мову. Вона не розуміє австрійську тітку, яка береться нею опікуватись у віддаленому австрійському селі. У відлюдному тітчиному домі монотонно проходить дитинство заглибленої в себе дівчинки. Лише сусід Марек, вивезений з Польщі до Австрії на примусові роботи за часів нацизму, виявився спроможним створити Маї атмосферу захищеності й людського тепла. Звучання його рідної мови викликає в дівчинки спогади про власне втрачене коріння і втрачену мову, на пошуки яких вона згодом і вирушить.

Опосередковано мова виступає і одним з лейтмотивів у новелі «Сови літають нечутно». Її головний герой Якоб зростає у гнітючій безмовності батьківської оселі. Поодинокі й короткі контакти з довколишнім світом створюють у заляканого хлопчика уявлення, що поза домом лісника зимові ночі не такі довгі. Підсвідоме прагнення Якоба втекти від страхів і батькових знущань не може не мати фатальних наслідків.

Зміст

колись я бігала босоніж по м'якій траві

5

Сови літають нечутно

111